

Da denne Sondring mellem Saltets Goldfrihed og Goldpligtighed efter Hensynet til Anvendelsen imidlertid er forbunden med betydelige Ulemper, har Udvalgets Flertal anset det for rigtigst at komme helt bort deraf og har derfor heller ikke kunnet stemme for den af et Mindretal foreslaaede Beskyttelsestold for Saltværkerne. Da hertil kommer, at Salt ikke vilde kunne belægges med Gold, uden at tillige salte de Indsøfelsesgjenstande, saasom salt Fisk, belastes dermed, hvilket Flertallet imidlertid vilde anse for uheldigt, ere selv de Medlemmer af Flertallet gaaet med til at vedtage Goldfrihed for Salt, der vilde have stemt imod en sliq Goldfrihed, dersom Salt alene betragtedes som en almindelig Forbrugsartikel.

For at den Goldfrihed for almindelige Forbrugsartikler, som Forslaget ligeledes til en vis Grad gennemfører ved at formindste Tolden derpaa med et Beløb af 1,384,000 Kr., kan faae virkelig praktisk Betydning, maa nemlig efter Flertallets Formening visse Betingelser foreligge. Der maa saaledes være Tale om en Artikel, som ikke kan forudsættes at forbruges nogenlunde i Forhold til Behøvenheden, og den maa endvidere ikke blot i det Hele forbruges, men ogsaa regelmæssig indkjøbes i en saadan Mængde, at Toldens Bortfalden eller Formindskelse er istand til at indvirke paa Prisen, hvortil endelig endnu maa udkræves, at det paagjældende Goldbeløb udgjør en forholdsvis større Procent af Verdien. Fra dette Synspunkt har Flertallet følt sig tilfredsstillet ved den i Lovforslaget indførte Goldfrihed paa forskellige Forbrugsartikler, idet dog nogle Medlemmer have haft Betænkelse i Henseende til Rigtigheden af at gjøre Ris toldfri, da de ikke kunne frigjøre sig for Tvivl om denne Vares Betydning som almindelig Forbrugsartikel. Ligeoverfor andre Udvalgsmedlemmers modsatte Opfattelse have de imidlertid ikke villet give deres Tvivl Udtryk i Vædringsforslag, men forbeholde sig kun ved Sagens videre Behandling deres Stilling i Henseende til dette Spørgsmaal, i Særdeleshed hvis Valget muligvis skulde komme til at staa mellem denne og andre Forbrugsartiklers Goldfrihed.

Som en Forbrugsartikel, hvilken et Flertal i Udvalget henfører til dem, der bør foreslaas til Goldfrihed, maa nævnes Stenolie. Den er i Lovforslaget ansat lig andre Olier til Gold af 2 Ore; men Udvalget finder, at den spiller en fradan Rolle i alle Samsundets Lag, at den er egnet til at sammenstilles med de andre toldfri Forbrugsartikler.

Det har endelig været under Overveielse i Udvalget, om ikke ogsaa Ost, der under Position 107 er ansat til en Gold af 10 Ore pr. Pfd., burde være toldfri. Hele Udvalget vilde været enigt om, hvis en Sondring mellem Lugsoste og simple Oste var mulig, at lade disse sidste være

toldfri, men da Goldvæsenet anser den af et enkelt Udvalgsmedlem til dette Niemed i Forslag bragte Sondring mellem emballerede Oste og andre for ubrugelig, har et Mindretal i Udvalget udtalt sig for Regeringens Forslag, saa længe som der saavnes fyldestgjørende Oplysning om, at der ikke her i Landet af den simple Ost produceres Tilstrækkeligt til Forbruget, saa at Tolden virkelig kan antages at forbyde dette Næringsmiddel. Et Flertal i Udvalget har derimod stillet Forslag om Ostetoldens Ophævelse, dels fordi det gaar ud fra en modsat Forudsætning, og dels fordi det anser Ostetolden som indeholdende en efter vore Principer abnorm Beskyttelse for Agerbruget.

Den Nedgang i Goldindtægterne, som de ansøgte Reformforslag vilde medføre, tænkes indenfor selve Goldlovens Omraade saavidt muligt opveiet ved en forhøjet Skat paa Luxusartikler, en Fremgangsmaade, som har hele Udvalgets ubelte Bifald. Paa enkelte Positioner har et Flertal endog ment at kunne gaa videre end foreslaaet, saasom paa Position 5 (kunstige Blomster), 65 og 66 (Chokolade m. m.), 95 og 96 (Silke m. m.), 131 (Spisevarer), ligesom et Mindretal ogsaa ialtsald tilbels af samme Grund har foreslaaet en Forhøielse af Tolden paa Galanterivarer i Position 37 og andre dermed i Klasse stillede Varer. Paa den anden Side har et Flertal haft en vis Betænkelse ved den under Position 14 i Forslag bragte Forhøielse af Tolden af Vin paa Fad fra 10 til 20 Ore, dels fordi en saadan Forhøielse turde medføre en Nedgang i Forbruget og forsaavidt virke skadelig fra et fiskalt Synspunkt, dels fordi den vilde virke opmuntrende paa den indenlandske Vinfabrikation. Dette Flertal har derfor ment at burde blive staaende ved den af Finantsministeren selv i 1876 foreslaaede Vintold af 15 Ore pr. Pfd., medens et Mindretal trods de ansøgte Betænkelseheder af fiskale Hensyn har ment at burde fastholde Regeringsforslagets Satz.

Ifølge Finantsministerens Udtalelser ved Lovforslagets Fremlæggelse har det ogsaa været hans Formaal ikke at formindste den nu faktisk bestaaende Beskyttelse for vor egen Industri og for vort eget Haandværk udover, hvad vedkommende Produktionsvirksomheder kunne taale, saaledes at de ikke paa Grund af de nye Goldbestemmelser blive satte ud af Stand til at konkurrere paa vort indenlandske Marked med fremmede Varer. Men ligesom Ministeren selv erkjendte Banskiligheden ved at faae den fornødne Overfugt over samtlige Landets Produktionsvirksomheder, saaledes maa Udvalget ogsaa fremhæve Unskeligheden af en mere grundig og omfattende Kundskab derom, og det skal derfor tillade sig at henlede Finantsministerens Opmærksomhed paa Hensigtsmæssigheden af, at der til Brug for fremtidige Goldlovsbehandlinger tilveiebringes et historisk-statistisk Materiale i Lighed med det, der f. Ex. led-